

HOTĂRÂREA CURȚII

DIN 27 MARTIE 1963¹

DA COSTA EN SCHAAKE N.V.,
JACOB MEUER N.V. ȘI
HOECHST-HOLLAND N.V.

împotriva

NEDERLANDSE BELASTINGADMINISTRATIE²

**(Cerere pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare, formulată de către
Tariefcommissie din Amsterdam)**

Cauzele conexe 28, 29 și 30/62

În Cauzele conexe 28, 29 și 30/62,

având ca obiect o cerere adresată Curții, în temeiul articolului 177 alineatul (1) litera (a) și alineatul (3) din Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, de către Tariefcommissie, tribunal administrativ olandez care se pronunță în ultimă instanță cu privire la acțiunile în contencios în materie fiscală, pentru pronunțarea, în litigiile pendente în fața acestei instanțe între

societatea Da Costa en Schaake N.V., Amsterdam,

reprezentată de către H. G. Stibbe și L.F.D. ter Kuile, avocați la Amsterdam (Cauza 28/62),

societatea Jacob Meijer N.V., Venlo

(Cauza 29/62),

societatea Hoechst-Holland N.V., Amsterdam

(Cauza 30/62),

și

NEDERLANDSE BELASTINGADMINISTRATIE (Administrația Fiscală Olandeză),
reprezentată de către inspectorul responsabil cu drepturile de import și accizele din
Amsterdam (Cauza 28/62), Venlo (Cauza 29/62) și Rotterdam (Cauza 30/62),

a unei hotărâri preliminare privind următoarele întrebări:

1. Dacă articolul 12 din Tratatul CEE are un efect direct, astfel cum susțin reclamanții, cu alte cuvinte, dacă resortisanții pot invoca, în temeiul acestui articol, drepturi individuale pe care instanțele trebuie să le protejeze;

¹Limba de procedură: olandeza.

²Administrația Fiscală Olandeză.

2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, dacă reprezintă o majorare ilicită a dreptului vamal sau dacă reprezintă doar o modificare rezonabilă a drepturilor aplicabile anterior datei de 1 martie 1960, modificare care, cu toate că reprezintă o majorare din punct de vedere aritmetic, nu trebuie să fie considerată interzisă în sensul articolului 12,

CURTEA,

constituită din: A. M. Donner, președinte, L. Delvaux și R. Rossi, președinți de cameră, Ch. L. Hammes, A. Trabucchi (raportor), R. Lecourt, și W. Strauss, judecători,

avocat general: M. Lagrange

grefier: A. Van Houtte

pronunță prezenta

HOTĂRÂRE

MOTIVE

Întrucât regularitatea procedurii inițiate de Tariefcommissie pentru pronunțarea de către Curte a unei hotărâri preliminare în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE nu este contestată și nu există temeii pentru critici oficiale;

întrucât Comisia, compărând în temeiul articolului 20 al Statutului Curții de Justiție a CEE, susține că cererea ar trebui respinsă din pricina lipsei temeiului, întrucât întrebările asupra cărora se cere o interpretare din partea Curții în cauzele de față au fost deja soluționate prin Hotărârea 26/62 din 5 februarie 1963, care a tratat întrebări identice apărute într-un caz similar;

întrucât această afirmație este nefondată;

întrucât ar trebui să se facă o distincție între obligația impusă prin articolul 177 alineatul (3) instanțelor naționale de ultim grad și competența atribuită prin articolul 177 alineatul (2) fiecărei instanțe naționale de a adresa Curții Comunităților o întrebare privind interpretarea tratatului;

întrucât articolul 177 ultimul alineat obligă, fără nicio restricție, instanțele naționale – cum este Tariefcommissie – ale căror hotărâri nu sunt susceptibile de a fi atacate printr-o cale judiciară de atac în dreptul intern, să adreseze Curții orice întrebare privind interpretarea prezentată înaintea acestora, iar autoritatea de interpretare dată de aceasta în temeiul articolului 177 poate priva această obligație de scopul său și astfel să o golească de conținut;

întrucât aceasta este situația atunci când întrebarea adresată este practic identică cu o întrebare care a făcut deja obiectul unei hotărâri cu titlu preliminar într-o cauză similară;

întrucât Curtea, atunci când oferă, în cadrul concret al unui litigiu pendinte în fața unei instanțe interne, o interpretare a tratatului, se rezumă la a deduce din litera și spiritul acestuia

semnificația normelor comunitare, aplicarea la cazul de față a normelor astfel interpretate fiind rezervată instanței naționale;

întrucât această atitudine se conformează cu funcția atribuită Curții prin articolul 177 care urmărește să asigure unitatea interpretării dreptului comunitar în cele șase state membre;

întrucât, de altfel, în cazul în care articolul 177 nu avea o asemenea sferă de aplicare, dispozițiile procedurale ale articolului 20 din Statutul Curții de Justiție, care prevăd participarea în instanță a statelor membre și a instituțiilor comunitare, și cele ale articolului 165 alineatul (3), care obligă Curtea să se reunească în ședință publică, nu s-ar justifica;

întrucât, în sfârșit, acest aspect al activității Curții în cadrul articolului 177 este coroborat prin absența părților, în sensul propriu al cuvântului, care caracterizează această procedură;

întrucât nu este mai puțin adevărat că articolul 177 permite întotdeauna unei instanțe naționale, în cazul în care aceasta consideră că este oportun, să adreseze din nou Curții întrebări privind interpretarea;

întrucât aceasta rezultă din articolul 20 al Statutului Curții de Justiție, în termenii căruia procedura prevăzută pentru soluționarea unor întrebări preliminare este inițiată de drept de îndată ce o asemenea întrebare este adresată unei instanțe naționale;

întrucât, așadar, Curtea trebuie să se pronunțe asupra cererilor de față;

întrucât, în fond, interpretarea articolului 12 din Tratatul CEE, care este solicitată în acest caz, se regăsește în Hotărârea Curții 26/62 din 5 februarie 1963;

întrucât aceasta a hotărât:

”

- 1) Articolul 12 din Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene produce efecte directe și creează pentru resortisanți drepturi individuale pe care instanțele naționale trebuie să le protejeze;
- 2) Pentru a constata dacă drepturile vamale sau taxele cu efect echivalent au fost majorate cu nerespectarea interdicției prevăzute la articolul 12 din tratat, trebuie să se ia în considerare drepturile și taxele aplicate în mod efectiv de către statul membru în cauză la data intrării în vigoare a tratatului;

o astfel de majorare poate să rezulte atât dintr-o revizuire a tarifului, care ar avea drept consecință clasificarea produsului la o poziție cu un nivel de taxare mai ridicat, cât și dintr-o majorare a nivelului dreptului vamal aplicat;”

întrucât întrebările de interpretare adresate în cauza de față sunt identice cu cele soluționate, după cum s-a arătat anterior, și întrucât Curții nu i s-a prezentat niciun element nou;

întrucât în aceste condiții Tariefcommissie trebuie să fie trimisă la hotărârea anterioară.

Cu privire la cheltuielile de judecată

Întrucât cheltuielile efectuate de către Comisia CEE și de către guvernele statelor membre, care au prezentat observații Curții, nu pot face obiectul unei rambursări;

întrucât procedura are un caracter incidental față de procedura din fața lui Tariefcommissie;
întrucât este de competența acestei instanțe să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată;

Pentru aceste motive:

având în vedere actele de procedură;

pe baza raportului judecătorului raportor;

după ascultarea observațiilor orale prezentate de Comisia CEE;

după ascultarea concluziilor avocatului general;

având în vedere articolele 9, 12, 14, 169, 170 și 177 din Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene;

având în vedere Protocolul privind Statutul Curții de Justiție a Comunității Economice Europene;

având în vedere Regulamentul de procedură al Curții de Justiție a Comunităților Europene;

având în vedere Hotărârea 26/62 din 5 februarie 1963,

CURTEA,

pronunțându-se cu privire la întrebările preliminare care i-au fost adresate de către Tariefcommissie la 19 septembrie 1962, hotărăște:

- 1) **Nu există temei pentru o nouă interpretare a articolului 12 din Tratatul CEE;**
- 2) **Este de competența Tariefcommissie să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată în această procedură.**

Pronunțată la Luxemburg, 27 martie 1963.

Donner	Delvaux	Rossi
Hammes	Trabucchi	Lecourt
		Strauss

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, 27 martie 1963.

Grefier	Președinte
A. Van Houtte	A. M. Donner